

Høringssvar – kirkelig undervisning og læring

- Rammeplanen bør strammes inn. Det er mye gjentakelser og mye flytende språk. Det er tydelig flere forfattere bak dette dokumentet som i mindre grad har jobbet sammen. Det gir «klipp og lim»-følelse.
- Rammeplanen motsier seg selv, blant annet ved at på side 1 står det: «*De lokale planene skal sikre at det er en kontinuitet mellom de ulike aldersgruppene*», mens på side 2 står det: «*Progresjonen i kirkelig undervisning og læring skal i mindre grad ta hensyn til hva som har vært innhold og temaer i tidligere aldersgrupper (...)*». Bør det ikke være en gjennomtenkt tanke og en rød tråd gjennom de aktivitetene og tilbudene vi har i kirkelig undervisning og læring? Og hvordan skape progresjon hvis man ikke skal ta hensyn til hva som tidligere har vært?
- Rammeplanen fremstår som lite forpliktende når det man bruker «kan»-formuleringer. Hva er det vi vil med en rammeplan, hvis det ikke forpliktende i noen grad? Kan man ikke da i teorien ikke gjøre noe?
- Det er bra at den samiske kulturarven blir satt på dagsorden, men her er det også veldig mye gjentakelser. Jeg reagerer også på «Lokal plan kan bidra til at samiske språk er i bruk også i menigheter som ikke har samisk som hovedspråk». I menigheter og geografiske områder der det er få eller ingen samer, ser jeg ingen hensikt i å innføre samisk språk. Det vil bidra til fremmedgjøring, og ikke inkludering. Da er det heller andre folkeslag og språk som kan være mer riktig å inkludere. Etter hva jeg forstår, så er det vel også slik at de ulike samiske grupperingene ikke forstår hverandre? Så ved å inkludere en, så vil man vel ekskludere de andre?
- Planen legger frem, spesielt under punktet **progresjon** i innledningen, at man skal ta *hensyn til hva den enkeltes erfaringer, referanser og tolkningskompetanse* – hvordan tenker man at de ansatte/frivillige vet om dette fra tidligere? Det er kun mulig for oss å vite hva som blir fortalt oss. Er deltakerne med på flere aktiviteter og tilbud vil man etter hvert bli en viss grad kjent, men vi kan aldri vite mer enn det som blir fortalt oss.
- Mye av det som står skrevet i planen retter seg mot større menigheter. Det virker som at de som står bak planen ikke har hatt de mindre menighetene i tankene. Altså de stedene med færre deltakere, og mindre ressurser i form av ansatte og penger, og større geografiske avstander.

- Til at rammeplanen skal forholde seg til den overordnede delen, er det svært få henvisninger.
- Jeg synes innledningene til de ulike aldersgruppene er gode. Men er tidvis usikker på om innledningen reflekterer innholdet.
- I «Gud gir – vi deler» var det mer tydelighet enn det som kommer frem i den nye rammeplanen. «Gud gir – vi deler» har et veiledende omfang på 315 timer, som fordeler seg på de ulike aldersgruppene. I den nye planen er dette også helt flytende, hvor man «bør inviteres» er mye sjeldnere enn i den forrige planen. Hva som er grunnen til dette, er usikkert, men jeg er redd for at dette kan føre til at kirkelig undervisning ikke vil prioriteres. For å ta aldersgruppen 6 – 12 år: Et anbefalt omfang på 145 timer (Gud gir – vi deler) til at man «bør inviteres minst annethvert år» er ganske ulikt både i timetall og ressursbruk. Jeg ser at det også står «*Aktiviteter som skjer ukentlig til månedlig, bør være en grunnleggende del av tilbudet til aldersgruppen*», hvor det er eksempel om aktivitet i SFO-tid. Det er ikke mulig alle steder, både med tanke på geografi, beliggenhet, lokaler og ressurser. Alle har ikke nok ansatte eller frivillige, skolen og kirken kan ligge på avstand, og alle har ikke lokaler til å gjennomføre et slikt tilbud.
- Oversikten over Trosopplæringens innhold var veldig god i «Gud gir – vi deler», håper det kommer noe lignende her. Og fokuset på livstolkning og -mestring har blitt mer eller mindre borte i den nye rammeplanen (jeg ser det står nevnt så vidt). Personlig synes jeg det lå det mye fint her.
- Jeg er glad for at det er fokus på sanser, lek og musikk for den yngste aldersgruppen, samt at det poengteres flere ganger å gjøre aktiviteter med aldersgrupper på tvers. Samtidig er sanser, lek og musikk viktig gjennom hele livet, noe som også bør være tydelig gjennom hele planen.
- Litt usikker på hva som menes med tolkningskompetanse, det bør kanskje forklares bedre, når det er gjennomgående i hele planen (med unntak av unge voksne og voksne)
- Fint at foresatte og foreldre også kommer frem i planen, men dette er også svevende skrevet. Samtidig er det begrenset hva vi kan forplikte foresatte og faddere på, annet enn å gi de verktøy dersom de ønsker dette.
- Rammeplan for konfirmasjon har en helt annen ordlyd enn de andre rammeplanene → tydelig språklig forskjell. Den er tydelig, men allikevel savner jeg *noe*. Innholdet i konfirmasjonstiden gjøres så forskjellig fra sted til sted, så

her kunne man hatt en mulighet til å samkjøre det litt mer. For eksempel at alle konfirmanter skal ha kjennskap til... eller noe lignende. Noe litt mer lik rammeplanen i skolen.

- Lurer på hvorfor det er endret fra 8 gudstjenester i konfirmantåret til 5 gudstjenester (totalt 8 møtepunkt med menigheten). For de som ikke tilbyr flere dagers leir (altså mer enn en helg), kan det være vanskelig å fylle 60 timer. Ungdom i dag er også travle mennesker, som prioritere skole og fritidsaktiviteter. Av den grunn har jeg blitt fortalt at flere velger humanistisk konfirmasjon for da har man et «kræsj-kurs» ei helg. ***Det er vel bedre å ha 40 timer med godt innhold enn 60 timer med svada – for å sette det på spissen.***
- Det er rotete og frustrerende med så mange ark og vedlegg man må forholde seg til. Ved et ferdig resultat håper jeg det jobbes med brukervennlighet, og at ting kommer i rekkefølge slik at man ikke trenger å bla seg i hjel. Det er viktig å huske på at dette skal være et arbeidsdokument, som bør være oversiktlig.